Clara Ariadneæ quà ſtant ſacra ſigna Coronæ,
(Hunc illi Bacchus thalami memor addit honorem)
Terga nitent ſtellis: At quà ſe vertice tollit,
Succiduis genibus lapſum, & miſerabile ſidus,
Hîc Ophiuchus erit.

Virgilius 1. *Æneidos*
Ante tibi Eoæ Atlantides abſcondantur,
Gnoſiaque ardentis decedat Stella Coronæ,
Debita quàm ſulcis committas ſemina, quamque
Invitæ properes anni ſpem credere Terræ.

Gnoſia Stella unde. Inter *Coronæ* Stellas magis lucida, hîc Gnoſia, i. e. Cretenſis appellatur à Virgilio, nomine ſumpto ab urbe Gnoſo in inſula Creta ſito, ut modo diximus. *Secundæ* Magnitudinis *Stella* eſt, Ruſticis ad ſationem aptum & legitimum tempus oſtendens, ut in citato loco *Virgilius* docet. *Gnoſiam* autem ſive *Gnoſſiam* nominat etiam Ruffus, quæ aliàs *Lucida Coronæ*, λαμπὰς ἀστὴρ *Ptolemæo*, *Arabibus Mumir*, vel potius *Munir* pupilla, *Babyloniis Alpheta*, *Elepheta*, *Alphecca*, *Alphacca*, aut *Alphakacho*, i. e. flos apertus dicitur. Octo Stellis ſecundum *Tychonem* micans, aliorum opinione 20. in univerſum comprehendit, omnes *Venereæ* & *Mercuriales* naturæ participes. Ille proculdubio ipſum Coronæ corpus ſemicirculum exprimens, & à nonnullis octo Stellarum numero definitum intellexit; hi verò ipſius *Aſteriſmi* totius *Stellas* omnes numerant. Appellatam ab *Antiquis Boream*, ut diſcernatur ab eâ, quæ ſub pedibus *Sagittarii* ſedem habet, alii ut Triumphalem Coronam, quidam ut novum Diadematis Regalis genus pinxerunt. *Veterum* nonnulli ex capillis conflatam putabant, ut *Manilius* & *Capella*: *Hyginus* & *Anonymus* ex auro & gemmis confectam tradunt. ~~*Bayerus in priore ſuâ Vranometriâ*~~: *Habes*, inquit, *candide Lector, ex noſtris conatibus reſtitutam, aut ſi mavis, exactiori cura, & labore delineatam Coronam, quam alii lauream, quidam myrteam, multi radiatam autumant: Nos hederaceam cum corymbis,* λεμνίσκων δυο κατὰ πλόκον, *ſubſtituendam duximus, qualem Græciæ Magnæ numiſmata exhibent, nobiſque Capella & Manilius lib.* 5. *deſcribunt.* Meminerunt hujus *Sideris Ptolemæus* 7. *Almag. Alphonſus in ſuis Tabulis, Germanicus Cæſar, Baſſus, Iulius Firmicus lib.* 8. *cap.* 11. *Marcellus lib.* 1. *cap.* 4. *& lib.* 5. *cap.* 1. *Plinius lib.* 18. *cap.* 28. *&* 31. Secundum *Ptolemæum* habet 8. ſecundum alios 9. *Stellas*. Ovid. 3. Faſtor.

Hujus Conſtellationis Stellæ.

Ejuſdem figuræ diverſæ.

Stellæ.

Aurea per Stellas nunc micat illa novem.

ἀνάρρωτος. Cum ἀνακρώσῃ hujus Coronæ ſecundum *Fabulas Poëtarum* ita comparatum eſt. Coronæ hujus inſigni artificio elaboratæ faber fuit *Vulcanus*, qui eam *Veneri* dono dedit; Ab hâc dono accepit *Ariadna Minois* Cretenſium Regis filia quæ à *Theſeo* deſerta *Baccho* nupſit, & coronam hanc inter *Aſtra* collocavit. Paulò aliter *Ovidius lib.* 8. *Metamorph. Fab.* 2.

——— ——— *Deſertæ, & multa querenti*
Amplexusque & opem Liber tulit, utque perenni
Sidere clara foret, ſumptam de fronte Coronam
Immiſit Cœlo: tenues volat illa per auras:
Dumque volat, gemmæ nitidos vertuntur in ignes:
Conſiſtuntque loco, ſpecie remanente Coronæ,
Qui medius Nixique genu eſt, anguemque tenentis.

VIII. HERCULES. VIII. HERCULES, *Græcis* ἐν γόνασι vel ἐγγόνασιν, *Engonaſi*, in genibus, non ſatis propriè, utpote qui uno tantum genu nititur, *Ingeniculus, Ingeniculatus, Procidnus in genua, Incurvatus in genu, Genu niſus vel nixus*, unde etiam ſimpliciter *Niſus* vel *Nixus* dicitur *Ciceroni* & *Vitruvio*, apud quem perperam *Neſſus* legi cenſet vir magnus *Hugo Grotius*, erroremque *Librariis* imputat. *Genu flexus* vel *nixus*, ὁ κλάζων, γνὺξ ἑρπὼν *Homero*, *Saltator*, *Aper*, *Cetheus*, *Theſeus*, *Alcides*, *Parvus Hercules*, *Charops*, *Callinicus* i. e. *Præſtans Victor Artemidoro*, *Ixion*, *Prometheus*, *Thamyras*, *Orpheus*, εἴδωλον κεκμηκὸς, ἀπαθὲς καὶ ἄυσιν *Arato*, πλάσγμα, *Imago ſimilis laboranti, ut Aratus Solenſis in Phænomenis:*

VIII. Hercules Nomina.

Τῆς δ' αὖτε, μογέουλι κυλινδέται ἀνδρὶ ἐοικὸς
Εἰδωλον, τὸ μὲν ἕλκος ὀδυσσεται ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
Οὐδ' ἄλλον πρήσσοντα πάρ- πάνυ· ἀλλά μιν αὖτως
Ἐγγόνασιν καλέεσι τὸ δ' αὖτ' ἐν γόνασι κάμπτον
Ὀκλάζοντι ἔοικεν.

Hoc verò procul laboranti volvitur viro ſimile
Idolum, quod quidem nemo ſcit manifeſto dicere:
Neque cui incumbat ille labori: ſed ipſum vulgò
Engonaſin vocant; eo quod in genibus laborans
Geniculanti ſimile eſt.

Feſtus Avienus in Phænomenis:
Illa laboranti ſimilis ſuccedit Imago
Protinus: Expertem quam quondam dixit Aratus
Nominis, & cujus latuit quoque cauſa laboris.
Panyaſi ſed nota tamen, cui longior ætas
Eruit excuſſis arcana exordia rebus.

Panyaſis. Primus, ut in hoc loco liquet, *Panyaſis* in Heracleâ videlicet, *Herculem* eſſe profeſſus eſt, quem alii multi ſequuti ſunt. *Arabibus Algiethi, Algethi, Alcheti*, vel juxta *Schickardum Algathio*, i. e. *procidens* puta *Hercules* ἐγγόνασιν: Ideoque addi plærumque ſolet *Alai rochbatihi*, ſuper genua ſua: *Alphonſinis* malè Raſaben: Aliàs *Arabicè* etiam *Elgizzale rulxbaches*, *Perſis Ternuelles*. *Stella* quæ eſt in capite, appellatur κατ' ἐξοχὴν *Hercules*, & *Ras Algethi*, i. e. *caput procumbentis*, puta *Herculis*. In ſiniſtro humero trium borealior *Rutilicus Barbaris* dicitur. Mediam in manu ſiniſtrâ *Tabulæ* ὠλίκρανον ſeu ἀγκῶνα, *Dores* κυβιτον, *Arabes Marſic*, ſeu *Marfic*, i. e. *reclinatorium*, ſecundum *Schickardum Marficon* i. e. *axillam* nuncupant. *Marfic* eſt à Themate פרק, quod inniti ſignificat. In dextro πλευρᾷ Occidentalior *Arabibus* dicitur *Maaſym*; quæ in talo, ſeu pedis extremo κοινὸς ἀστὴρ ἑ ποδὸς ἑ Ἐγγόνασι, ἡ τῆς καλαύροπος, Prima in Clavæ Septentrionali parte dicitur *Cateia*, & *Caia*. In hac *Conſtellatione Tycho Tertiæ*, *Quartæ*, *Quintæ*, *& Sextæ Magnitudinis Stellas* 28. & unam nebuloſam obſervavit. Alii 48. numerant; Omnes ſunt *Martiales*, ut *Recentioribus* placet; *Mercuriales* verò, ut *Ptolemæus* opinatur. Prima tamen in capite, cui *Raſalgethi* nomen, *Martialis*, & *Mercurialis* cenſetur. *Fabulæ Poëtarum* fertiliſſimâ ſegete plurimos *Hercules* enixæ, fabuloſa tot mendaciorum confuſione fabulis ſuis hujus *Aſteriſmi* originem docentibus fidem omnem derogant. Ut plurimum tamen hanc *Herculis* ἀνάρρωσιν *Iovi* patri attribuunt, qui hunc ſuum ex *Alcmena* conceptum filium, dignum judicavit, qui inter *Aſtra* domicilium ſuum haberet, illud meritus præclariſſimis ſuis facinoribus, inter quæ præcipua cenſetur *Draconis* illius horrendi cædes, cujus hic victor, inter aſtra collocatus, habitudine pugnantis ſe conſpectui exhibet, & poma aurea, victoriæ ſymbolum, altera manu tenet. Deſcribitur hoc pacto: *Hercules* cubitorum quatuor erat altitudine, valdè toroſus, niger, gracilis, corpore vegeto, proſperâ valetudine, tribus ordinibus dentium, naſo adunco, oculis raviſtellis, capillis longis, & ſetarum modo erectis: Inſuper igneum ex oculis ſplendorem effundebat, nec fruſtra, aut ab arcu ſagittas emittebat, aut jaculo feriebat. *Apollod. lib.* 20. Semper hic *Deus*, cum in humanis eſſet, auxilium tulit injuriâ oppreſſis, eorumque vindex ac aſſertor fuit. *Artemid. lib.* 2. *cap.* 42. *Charops*, quaſi iracundè intuens dictus, ex *Africanâ* victoriâ nil niſi oves abegit: verum quia μῆλον ovem & pomum, *Homero* omnem arborem adſignificat, aurea mala ex hortis *Heſperidum* ſecum aſportaſſe creditur. Tanto autem apud *Veteres* in honore oves habitæ ſunt, ut ex iis omne divitiarum genus deſumi poſſe exiſtimarent. Hinc aurea lana, & apud *Iuriſconſultos* peculium, teſte *Feſto* cum *Servio* à pecoribus dictum. Pecunia pecudum notâ ſignata ex argento Urbis Conditæ, anno 484. *Q. Fabio Conſule*, primò apparuit. Variæ per Italiam obſervantur *Herculis* Statuæ pomo uno aut tribus in manu, quæ cotonea affirmat *Pierius lib.* 10.

Raſalgethi. Herculis fabula.

Ejus deſcriptio.

Charops.

Vultur cadens.

IX. LYRA, Λύρα, *Lyra Apollinis*, *Lyra Arionis*, *Lyra Orphica*, *Fides*, *Fidicula*, χελώνη, χέλυς ὀλίγη Φέρμυγξ, ἑωυὺς, ἡμῦς, quæ eſt teſtudo lutaria in aquis dulcioribus vivens: *Plinius lib.* 2. *cap.* 4. *Sunt ergo Teſtudinum genera: Terreſtres, marinæ, lutariæ, quæ in duli aquâ vivunt; has quidam è Græcis Emydas appellant.* Diſtinguit eaſdem *Ariſtoteles de hiſtoriâ Animal. lib.* 8. *cap.* 2. οἷον ἅπτε καλύπτρα θελάτιαι χελῶναι, ἡ πρικοδείλοι, ἡ ἵπποι ποτάμιοι, ἡ φῶκαι, ἡ τῶν ἐλαττόνων ζώων, οἷον αἱ τε ἐμύδες, ἡ ἃ τῶν βατράχων γένος. *Idem de part. Anim. l.* 3. *c.* 9. ἡ μὲν ἐν ἡμῦς (*perperam* ἀμμος) διὰ παύτην τὴν αἰτίαν ἐκ ἔχῃ τῶν μορίων εὐέπορον. Alibi apud eundem *Authorem* pro ἡμῦς perperam legitur μῦς, unde natus error quorundam qui murem aquatilem verterunt; *Teſtudo*, *Teſtudo lutaria*, *Teſtudo marina*, *Cithara*, *Fidicen*, *Canticum*, *Pſalterium*, *Deferens Pſalterium*, *Deferens Pupillam*, *Aquila Marina*, *Bellua Aquatica*, *Tympanum*, *Falco*, βάσαν, *Vultur cadens Arabum Interpretibus*, quia, ut *Scaliger* cenſet, pro *Lyrâ* ipſâ, ipſum animal *Teſtudo* ſæpè pingeretur, adeò ut *Vultur Arabum* ſit *Teſtudo Marina*, aut ἡμῦς, i. e. *Teſtudo Lutaria*, de quâ modò dictum eſt. Cur autem

IX. Lyra. Nomina. Teſtudines.

Emÿs.

autem cadens appelletur, ex *Hygino* fortè an patet, qui, *Summum autem*, inquit, *acumen ad Polum Notium contendere videtur*: Ob quam eandem rationem veriſimile etiam eſſe poſſit, cur Barbaro vocabulo κατωφερὴς, hoc eſt, *Deferens* nuncupetur. *Arabicæ* ipſius *Conſtellationis*, *Stellarumque* ejuſdem nonnullarum appellationes hæ ſunt: *Albegala*, vel *Albegalo*, juxta *Schickardi* interpretationem, eſt *Mulus*, forſan olim *Lyræ* loco appictus, ut ex Aſſophi fragmentis dictus *Author* ſuſpicatur. *Brinck* ſindonis ex Africâ ſpecies, quæ ſignificatio, qua ratione huc quadret, nulla eſt conjectura. *Hugo Grotius in notis ad imagines Arateas Brineck* habet, cujus vocabuli prior pars in ſerenitatis ſignificatu invenitur *Iobi cap.* 37. *v.* 11. Partem alteram dubito, inquit, an rectè ad puritatem retuleris. *Vega* vel *Wega* per G ſcriptum *Schickardo* ſignificat vultum, faciem, orificium, in quo eſt ſplendidior *Stella*, ſive *Lucida Lyræ*. Veriſimilius per K ſcribendum cenſet, nimirum *Veka* vel *Weka*, quo vocabulo *Arabes Vulturem* ſignificant, quaſi volando cadentem, quia roſtro ad *Eclipticam* converſo ab *Aquilone* ad *Auſtrum* cadere videtur, atque ità ab *Aquilâ* ſive *Vulture volante* diſcernitur. *Alohore* ſecundum *Schickardum Alchoro*, albicans, candore excellens, ſplendida, clarè lucens, quo nomine *Fulgida Lyræ* κατ' ἐξοχὴν notatur. *Nefruſſakat*, *Schickardo Nefruſſakito*, i. e. *Aquila cadens*: Nam *Nefrou Aquilam* ſignificat, Hebraicæ originis proculdubio vocabulum: *Sakata Arabum* idem eſt, quod cecidit *Latinis*. *Aſſangue*, *Meſangue* per corruptionem, *Azzango*, ex *Schickardi* lectione, & ejuſdem interpretatione *Cymbalum*, vel *Cithara*, aut *Lyra*. *Nablon*, *Latinis Nablium*, vetus inſtrumentum Muſicum, à *Lyrâ* non multum abludens. *Nablion Schickardus* interpretatur *Falconem Silveſtrem*, *Vulturi* figura ſua non admodum diſſimilem. *Longomontanus* ex *Tychonis* obſervationibus huic *Aſteriſmo* 11. *Stellas* aſſignat, cui tamen vulgo 10, ab aliis 13. attribuuntur, omnes *Veneris* & *Mercurii* proprietatibus dotatæ. Inter has excellit una *Primæ Magnitudinis*, λαμπὰς ἀστὴρ *Ptolemæo*, *Lucida Lyræ Latinis*, ut & *Fides*, ac *Fidicula* ab cujus occaſu *Antiqui* viciam, faſeolos, pabulum, Lunâ ſilente, ſeri jubebant. *Plinius Natur. Hiſtor. lib.* 18. *cap.* 25, 26, 27, 28. *Varro de* R. R. *lib.* 2. *cap.* 5. *Hoc ſecundum Aſtri exitum facito, quod Græci Lyram, noſtri Fidem. Lyræ* inter *Stellas* delatæ occaſionem hanc *Poëtæ* tradunt: *Apollo* ex *Calliope* nato filio *Orpheo Lyram* tradidit, cujus ſuavitate ſylvas & ſaxa ad motum incitavit *Orpheus*, conjugemque ſuam à Serpente occiſam, à *Diis Infernalibus* dulciſſimo *Lyræ* cantu delinitis, recepit. Hac eadem denuò amiſſa, conjugiis admodum infenſus, à *Mænadibus*, inter *Bacchi* ſacra, juxtà *Hebrum* fluvium occiſus ac diſcerptus, *Lyra* verò in Cœlum tranſlata eſt. *Cicones* Thraciæ mulieres fuiſſe illas ajunt, quæ *Orpheum*, à quo ſpretæ fuerant, per *Liberi* Sacra ſimulata diſcerpſerunt. Hac de re prolixè *Ovidius* 11. *Metamorph.* De morte *Orphei*, & ejuſdem cauſa alii aliter. Vide *Natal. Com. lib.* 7. *Mythol.* Porrò alii *Orpheum Calliopes*, & Θεάγρι filium fuiſſe perhibent, unde etiam *Oeagrius* vocatur. *Virgil. lib.* 4. *Georg.*

Arabicæ appellationes.

Stellæ.

Lucida Lyræ.

Lyræ inter Stellas delatæ occaſio.

Orpheus.

——— *Spretæ Ciconum quo munere matres*
Inter ſacra Deum, nocturnaque Orgia Bacchi
Diſcerptum latos juvenem ſparſere per agros.

De *Orpheo* & *Lyra* idem *Virgil. lib.* VI. *Æneidos.*

Nec non Threïcius longâ cum veſte ſacerdos
Obloquitur numeris ſeptem diſcrimina vocum;
Iamque eadem digitis, jam pectine pulſat eburno, &c.

Manilius.

At Lyra deductis per cœlum cornibus inter
Sidera conſpicitur, quâ quondam cœperat Orpheus
Omne, quod attigerat, cantu; Maneſque per ipſos
Fecit iter, domuitque infernas carmine leges.
Huic ſimilis honos, ſimiliſque potentia cauſæ,
Tunc ſylvas, & ſaxa trahens, nunc ſidera ducit,
Et rapit immenſum Mundi revolubilis orbem.

Fabulæ uſus. Hujus autem *Fabulæ* de *Orpheo* confictæ uſum docet *Horatius de arte Poëticâ:*

Silveſtres homines, ſacer interpreſque Deorum
Cædibus, & victu fœdo deterruit Orpheus,
Dictus ob id lenire tigres, rabidoſque leones.

Lyræ inventor Mercurius. *Lyra* ipſa *Mercurii* inventoris inventum, qui in *Cyllenen* Arcadiæ montem, ubi *Maja* à *Iove* compreſſa ipſum enixa eſt, profectus, antè antri oſtium, teſtudinem invenit, cujus perpurgatam & abſterſam reſtam, nervis ex mactati bovis inteſtino confectis obduxit, ac *Lyram* paravit, quam *Apollini* donavit, & hic *Orpheo*, quem *Manilius Lyræ hære-*

dem nuncupat. De *Lyræ* forma currunt. Eam *Tetrachordon* pithor eſt, quod explicatur à *Boëchordon* fuiſſe alii cenſent. *Avi*loquens:

Hic nam fila novem dicta in n
Muſarum ad ſpeciem, Muſa
Carmina Pleïadum numero

Virgilius lib. 6. *Æneidos.*

Nec non Threïcius longâ cum
Obloquitur numeris ſeptem d
Iamque eadem digitis, jam

Sic *Euripides*: ἑπτάτονον χέλυν, *Pi*πον, & ἑπτάγλωσσον vocat, atque *æ* meminit. De *Orphei Lyrâ*, ſi chordas habuerit, curioſiſſimè *Turnebum lib.* 19. *cap.* 30. *Servi Culicem Virgilii, pag.* 36. Cum *D*quia, ut inquit *Fulgentius*, huma dulamina, vel cum *Apolline* dece

X. CYGNUS *Poëtarum Iove* inter Aſtra collocatus, men ab hoc ipſo commiſſi, cum *Led* Laconiæ Regis uxore, quam in & vitiavit. *Euripides in Helenâ.*

——— ὡς ζεὺς μητρὶ ἐπὶ
Λήδᾳ, κύκνε μορφώματ' ὄρ

Quod Jupiter volavit ad matrem m
mam poſtquam cepit. Cygnus Rex mius *Phaëtontem* amavit, eoque rum, & equos *Solis* malè rectos illum miſerabilem, donec in av fuit, quod ab *Apolline* nonnulli *gil. lib.* 10. *Æneid. v.* 189.

Namque ferunt luctu Cygnu
Populeas inter frondes, umb
Dum canit, & mœſtum Muſ
Canentem molli plumâ duciſ
Linquentem terras, & ſider

Cygnus Phœbo ſacer eſt ſecundum Αἰολικῶν ὄντες μουσικοὶ τὰ ἤθη, ᾠδὴν, ᾗ πειρῶνται ὁμοίαν τὴν ἡμε ποιεῖν πρὸν. *Cicerò* ferè ad verb má: *Itaque commemorat, ut Cygn*
dicati ſunt, ſed quod ab eo divinati
providentes, quid in morte boni ſ
morian..ur. Octavius Cleophilus:

Hanc volucrem Phœbo fertur
Quod referat cantus, Delp

Quia autem *Apollo Vatum* ſeu etiam *Cygni* appellantur. *Virgil*
Cantantes ſublime ferunt ad

Hinc *Theocrito* μακρῶν ὀρνίχων dicu *Tyrrhæi Cygni* appellatione digna augurium faciunt juxtà *Poëtam:*

Cygnus in auguriis nautis gra
Hunc optant ſemper, quia nu

De dulciſſimo cantu, quo morib re dicitur, *Veteres* multa tradi noſtri hodierni Olores rauco & nequeunt. *Martialis lib.* 13. *Epig*

Dulcia defectâ modulatur carm
Cantator Cygnus funeris ip

Ovidius.

Sic ubi fata vocant, udis abje
Ad vada Mæandri concin

Statius Sylv.

——— ——— *Veluti canen*
Trajectius pennâ tempora ca
Non ego, quas fati certus ſibi
Inferias promit ——— ———

Ælianus lib. 1. ἐγὼ δ' ἀδύντων κύκνω *Craſſum Cygno* contendit. Eunder ſtantur *Plato*, *Ariſtoteles*, *Horatius* men alii haud pauci diſſentiunt, pud *Athenæum*, *Plinius lib.* 19. *ca Electro, vel Cygnis*, Illos, ait, κρῶζ νες, haud ſecus, ac corvos, & gr renes præ ipſis videri poſſint. *Pli* pulantur. Controverſos authore *bericus Gentilis Lecti. Virgil. cap.* 1

ANDREAS CELLARIUS PALATINUS *Harmonia Macrocosmica* AMSTERDAM, 1661 THE WARNOCK LIBRARY Octavo